

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

A7-0394/2011

29.11.2011

RECOMANDARE

referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Maroc (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

Comisia pentru pescuit

Raportor: Carl Haglund

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN	5
EXPUNERE DE MOTIVE.....	6
AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE	10
AVIZ AL COMISIEI PENTRU BUGETE.....	14
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE	17

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Maroc (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (11226/2011),
 - având în vedere proiectul de protocol între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Maroc (11225/2011),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C7-0201/2011),
 - având în vedere articolul 81 și articolul 90 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru pescuit și avizul Comisiei pentru bugete, precum și cel al Comisiei pentru dezvoltare (A7-0394/2011),
1. aprobă încheierea protocolului,
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Regatului Maroc.

EXPUNERE DE MOTIVE

Introducere

Regatul Maroc este o țară situată în nordul Africii, pe țărmul Oceanului Atlantic și al Mării Mediterane. La est se învecinează cu Algeria, iar la sud se află disputata regiune a Saharei de Vest. Marocul are o populație de aproximativ 32 de milioane de locuitori. Sectorul serviciilor reprezintă sursa a peste jumătate din PIB, în timp ce industria reprezintă încă un sfert, iar agricultura puțin peste o zecime. Turismul, telecomunicațiile, tehnologia informației și sectorul textil au înregistrat de curând cele mai ridicate rate de creștere.

Acordul de asociere dintre Uniunea Europeană și Maroc a intrat în vigoare în 2000. Acordul formează cadrul general pentru relațiile dintre UE și Maroc în domeniul politic, economic, social, științific și cultural. În prezent Marocul este un partener privilegiat al Uniunii Europene, precum și cel mai mare beneficiar al fondurilor acordate de Uniunea Europeană în cadrul politicii europene de vecinătate. UE este cea mai importantă piață de export pentru Maroc, principalul investitor public și privat extern și cea mai importantă piață turistică.

Sectorul pescuitului este de foarte mult timp un pilon economic important pentru Maroc, această țară fiind considerată cea mai mare piață de pește din Africa. Sectorul pescuitului reprezintă sursa a aproximativ 3% din PIB, iar guvernul marocan estimează că numărul locurilor de muncă directe și indirecte este în jur de 400 000.

La 22 mai 2006, Comunitatea Europeană și Regatul Maroc au încheiat un Acord de parteneriat în domeniul pescuitului (APP)¹, care a intrat în vigoare la 28 februarie 2007. Pe baza unui mandat acordat de către Consiliu, Comisia Europeană a purtat negocieri cu Regatul Maroc pentru prelungirea cu un an a Protocolului la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului după expirarea protocolului inițial. La 25 februarie 2011 a fost parafat un protocol de prelungire a protocolului precedent pe perioada 28 februarie 2011 – 27 februarie 2012. Prelungirea cu un an se aplică acum cu titlu provizoriu, dar Consiliul are nevoie de aprobarea Parlamentului European pentru a adopta noul protocol. Dintre toate acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului, protocolul la acordul cu Marocul se situează pe al doilea loc în ceea ce privește mărimea contribuției financiare anuale oferite de UE.

Conținutul Protocolului

Durata acordului	4 ani, cu posibilitate de prelungire (28.2.2011 - 27.2.2015)
Durata protocolului	4 ani (28.2.2007-27.2.2011) + 1 an (28.2.2011-27.2.2012), sub rezerva ratificării
Parafat	29 iulie 2005 + 25 februarie 2011
Natura acordului	Acord mixt
Contribuția financiară	36 100 000 € pe an, dintre care 13 500 000 € se alocă pentru sprijinirea politicii sectoriale marocane în domeniul pescuitului

¹ Regulamentul nr. 764/2006 al Consiliului din 22 mai 2006 (JO L 141, 29.5.2006, p.1).

	în vederea promovării sustenabilității în apele sale
Taxă pentru armatori	Ton: 25 € pe tonă de pește capturat Pescuit artizanal/nord, specii pelagice: 67 €/GT/trimestru Pescuit artizanal/nord, nave de pescuit cu paragat: 60 €/GT/trimestru Pescuit industrial de specii pelagice: 20 €/tn Pescuit demersal: 53 €/GT/trimestru Pescuit artizanal/sud: 60 €/GT/trimestru
Plăți în avans	Pescuit de ton: 5000 € pe an

Protocolul stabilește posibilitățile de pescuit oferite navelor Uniunii Europene în funcție de surplusul disponibil, precum și contribuția financiară plătită de UE pentru drepturile de acces și pentru sprijinul acordat sectorului. O altă funcție a protocolului este de a forma un cadru de parteneriat general între cele două părți, în care să se dezvolte o politică sustenabilă în domeniul pescuitului.

Contribuția financiară anuală totală primită de Maroc de la Uniunea Europeană este de 36 100 000 EUR. Aceasta se bazează pe:

- a) un număr maxim de 119 autorizații de pescuit pentru nave ale UE în categoriile de pescuit artizanal, pescuit demersal și pescuit de ton și o cantitate maximă de capturi de 60 000 de tone în categoria pescuitului pelagic industrial și
- b) un sprijin de 13 500 000 EUR acordat pentru dezvoltarea politicii sectoriale în domeniul pescuitului în Maroc. Acest sprijin răspunde obiectivelor politicii naționale în materie de pescuit.

Protocolul prevede posibilități de pescuit în următoarele șase categorii:

Pescuit pelagic artizanal în nord: 20 de nave cu plasă-pungă

Pescuit artizanal în nord: 30 de nave cu paragat de fund

Nave de pescuit artizanal în sud: 20 de nave

Pescuit demersal: 22 de nave

Pescuit de ton: 27 de nave

Pescuit pelagic industrial: capturi de 60 000 de tone.

Observațiile și concluziile raportorului

O companie de consultanță externă a elaborat un raport de evaluare ex-post, în numele Comisiei Europene, în care se evaluează primii patru ani ai Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului încheiat cu Maroc. Acesta subliniază unele constatări îngrijorătoare

privind numeroase aspecte ale protocolului precedent, a cărui prelungire face obiectul prezentei recomandări.

În termeni generali, în raport se afirmă că „rezultatele acestei prime perioade de patru ani a noului acord de parteneriat în domeniul pescuitului încheiat între UE și Maroc sunt, în general, destul de dezamăgitoare”. Există numeroase probleme legate de aspectele economice ale acordului. Potrivit raportului de evaluare, acordul nu îndeplinește două dintre principalele sale obiective: stabilizarea pieței UE și dezvoltarea sectorului pescuitului. În ceea ce privește satisfacerea cererii anuale totale de produse pescărești și de acvacultură pe piața europeană, contribuția acordului este „în cel mai bun caz, marginală”. În raport se afirmă, de asemenea, că acordul „nu a contribuit în mod efectiv la dezvoltarea sectorului pescuitului în Maroc”.

Raportul costuri-beneficii este foarte scăzut din cauza utilizării reduse a posibilităților de pescuit negociate. În evaluare se menționează că:

costul acordului pare foarte ridicat în raport cu posibilitățile de pescuit care au fost efectiv exploatare. Cifra de afaceri estimativă a flotelor europene este de 30,2 milioane EUR, adică o valoare de doar 0,83 EUR pentru fiecare euro investit de UE. Folosind doar indicatorul prosperității create de armatorii europeni cărora li se aplică acordul (valoare adăugată directă și indirectă pentru UE), rezultă un raport cost-beneficii chiar mai puțin impresionant pentru investiția UE: 0,65 EUR valoare adăugată pentru fiecare euro investit. Aceste cifre... se situează cu mult sub nivelul indicatorilor corespunzători altor acorduri de pescuit.

Aceste cifre demonstrează clar ineficiența acestui acord din perspectivă financiară. În raportul de evaluare se conchide că, din punctul de vedere al rentabilității, acordul a avut cel mai puțin succes dintre toate acordurile de parteneriat bilaterale în domeniul pescuitului.

În plus, există și probleme ecologice îngrijorătoare legate de acord. Dintre cele 11 specii demersale pescuite în apele marocane, cinci par a fi supraexploatare (merluciu, pagellus auriu, caracatiță, sepie, crevete nordic), patru par a fi complet exploatare (pagrus comun, dentex cu ochi mari, doradă, *Plectorhinchus mediterraneus*), iar două specii nu au putut fi analizate suficient din cauza lipsei de date (merluciu negru, calmar). Epuizarea aproape completă a acestor stocuri ridică întrebarea dacă se respectă principiul conform căruia navele UE ar trebui să pescuiască doar stocuri în exces. Activitățile de pescuit în largul coastelor Marocului au efecte negative și asupra mediului, în special din cauza problemei larg răspândite a aruncării peștilor, a capturării rechinilor și a probabilei capturări a unor mamifere marine de către traulerele pelagice.

Acordul are un impact redus asupra sectorului pescuitului din Maroc. În raportul de evaluare se afirmă clar că acordul „nu a contribuit în mod efectiv la dezvoltarea sectorului pescuitului în Maroc”. De asemenea, în raport se menționează că acordul nu corespunde nevoilor specifice ale Marocului, nici din punct de vedere tehnic, nici din punct de vedere financiar. Contribuția financiară a UE nu are efecte macroeconomice majore asupra bugetului Marocului.

Pe lângă neajunsurile economice, ecologice și de mediu și alte curențe ale protocolului menționate mai sus, există și unele aspecte juridice controversate legate de Sahara de Vest. În

cazul prezentului acord, problema care se pune este dacă acordul aduce sau nu beneficii directe populației sahariene. Documentația relevantă privind protocolul nu clarifică acest aspect delicat.

De asemenea, raportorul a întâmpinat dificultăți la colaborarea cu Comisia Europeană în procesul de elaborare a prezentei recomandări. Sesizarea oficială (*saisine*) a Consiliului și a Parlamentului cu privire la prelungirea protocolului nu a ajuns la Parlament decât la începutul lunii iunie 2011, la trei luni după ce protocolul a intrat în vigoare. Raportul de evaluare *ex-post* a fost disponibil inițial doar în limba franceză și, în ciuda a numeroase promisiuni din partea doamnei comisar și a cabinetului domniei sale, traducerea în limba engleză nu a fost pusă la dispoziția raportorului decât în luna iulie. În acel moment, protocolul era deja în vigoare de patru luni. Lipsa unei cooperări interinstituționale a îngreunat munca raportorului de-a lungul întregului proces de elaborare a acestui proiect de recomandare. Să sperăm că aceasta a fost doar o situație excepțională și nu o avanpremieră a modului în care Comisia intenționează să colaboreze cu Parlamentul în viitor.

Din cauza acestui proces îndelungat, pescarii afectați se află într-o poziție destul de dificilă din cauza incertitudinilor legate de viitor. Cu toate acestea, la momentul publicării prezentei recomandări, mai rămân cel puțin două luni până când va putea avea loc votul final în ședința plenară. Astfel, sectorul pescuitului va avea timp să se pregătească pentru o posibilă sistare a protocolului. În plus, dacă votul în ședința plenară are loc în decembrie, până atunci va fi trecut aproape 85% din durata protocolului, iar o mare parte din posibilitățile de pescuit va fi fost exploatată. Problemele economice, ecologice, de mediu și procedurale menționate mai sus asociate cu acest acord sunt atât de grave încât surclasează posibilul contraargument pentru aprobarea prelungirii protocolului.

În sfârșit, este foarte important să se menționeze că, deși acest acord este în mod evident punctat de unele neajunsuri semnificative, acest lucru nu înseamnă că între UE și Maroc nu ar putea exista în viitor un acord de parteneriat în domeniul pescuitului care să fie reciproc avantajos. Cooperarea cu autoritățile marocane a fost deosebit de satisfăcătoare pe parcursul întregului proces de elaborare a prezentei recomandări. Problemele acestui acord nu pot fi puse în seama țării partenere, ci mai degrabă pe seama acordului. Având în vedere forma actuală a acordului, ar fi o eroare fundamentală să se recomande ca Parlamentul să își dea aprobarea pentru prelungirea unui protocol cu atât de multe deficiențe evidente. Nu există niciun motiv ca Parlamentul să își dea aprobarea pentru prelungirea unui protocol la un acord care risipește banii contribuabililor, este nesustenabil din punct de vedere ecologic și ambiental și nu are efecte macroeconomice semnificative nici asupra UE, nici asupra Marocului. Prin urmare, raportorul recomandă ca Parlamentul să nu aprobe prelungirea protocolului.

Din păcate, rezultatul votului în Comisia PECH din 22 noiembrie 2011 nu reflectă avizul raportorului. Totodată, acest rezultat nu reflectă nici avizul Comisiei pentru dezvoltare, nici pe cel al Comisiei pentru bugete. Raportorul regretă că, prin urmare, recomandarea Comisiei PECH este să se aprobe prelungirea Protocolului la Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului încheiat cu Marocul. Raportorul va profita de ocazie pentru a-și susține argumentele în cadrul dezbaterii în plen.

8.11.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU DEZVOLTARE

destinat Comisiei pentru pescuit

referitor la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Maroc
(11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

Raportoare pentru aviz: Isabella Lövin

PA_Leg_Consent

JUSTIFICARE SUCCINTĂ

Actualul acord de parteneriat în domeniul pescuitului dintre UE și Regatul Maroc a intrat în vigoare în februarie 2007. Clauzele și condițiile tehnice și financiare care reglementează pescuitul de către navele UE, precum și contribuția financiară sunt stipulate în protocolul la acord. Protocolul precedent a expirat la 27 februarie 2011.

Comisia a demarat negocierile în vederea prelungirii cu an a protocolului cu câteva zile înainte de expirarea acestuia, pentru a permite accesul neîntrerupt al navelor UE în apele Marocului. Actualul protocol a intrat în vigoare la 28 februarie 2011 pe o perioadă de un an.

Contribuția financiară de 36 100 000 EUR permite acordarea unui număr de cel mult 119 autorizații de pescuit pentru nave ale UE în categoriile de pescuit artizanal, pescuit demersal și pescuit de ton, precum și o cantitate maximă de capturi de 60 000 de tone în categoria pescuitului pelagic industrial. Din acest total, suma de 13 500 000 EUR urmează să fie dedicată sprijinirii politicii sectoriale a Marocului în domeniul pescuitului.

În conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul European poate fie să aprobe, fie să nu aprobe protocolul.

Evaluarea ex-post efectuată în decembrie 2010 de către o firmă de consultanță externă, în care se evaluează protocolul precedent, este una dintre cele mai negative evaluări întreprinse vreodată cu privire la un acord bilateral în domeniul pescuitului.

S-au utilizat numai 15% din fondurile disponibile pentru sprijinul sectorial. În special programul de modernizare a flotei marocane este un eșec. Clauza referitoare la locurile de muncă obligatorii a fost respectată de către navele UE, însă nu a contribuit decât la crearea a 170 de locuri de muncă pentru cetățenii marocani, ceea ce înseamnă 0,04% din numărul pescarilor din această țară. Navele UE nu au respectat pe deplin clauzele referitoare la debarcarea obligatorie, nepermițând astfel sectorului pescăresc local să genereze valoare adăugată.

Situația stocurilor halieutice este alarmantă. Toate stocurile sunt pe deplin exploatare sau supraexploatare, cu excepția stocului de sardine din largul coastelor Saharei de Vest. Pe de altă parte, o eventuală creștere a nivelului de exploatare a sardinilor ar conduce la creșterea capturilor accidentale ale speciilor deja supraexploatare de stavrid negru și de macrou de Atlantic. În evaluare se arată că efortul de pescuit în partea de nord a țării nu poate să crească, iar în unele zone de pescuit trebuie redus, astfel că orice autorizație acordată flotei UE va concura direct cu activitățile de pescuit locale. Flota națională marocană este deja prea mare în comparație cu posibilitățile de pescuit, iar continuarea pescuitului de către navele UE va priva pescarii locali de veniturile și locurile de muncă de care se bucură.

Acordul are cea mai scăzută rentabilitate dintre toate acordurile. UE primește 65 de eurocenți în schimbul fiecărui euro cheltuit (în comparație cu media de 1,4 EUR pentru toate acordurile). Datele includ 780 de locuri de muncă create de UE, ceea ce înseamnă că UE subvenționează fiecare loc de muncă cu 45 000 de euro.

Concluzia finală a raportului de evaluare este că acordul nu a avut niciun impact pozitiv substanțial asupra viabilității sectorului în Maroc din perspectiva dezvoltării.

O importantă sursă de controversă o constituie includerea pescuitului în largul apelor adiacente Saharei de Vest. În temeiul dreptului internațional, Sahara de Vest are în prezent statutul de teritoriu neautohton în înțelesul articolului 73 din Carta ONU. Marocul este administratorul de facto, însă niciodată nu a fost recunoscut ca putere administrativă oficială de către ONU. Potrivit avizului emis în 2002 de consilierul juridic al ONU, Hans Correll, orice activitate de explorare sau de exploatare poate fi demarată în Sahara de Vest numai dacă este în beneficiul populației Saharei de Vest sau corespunde dorințelor acesteia.

Într-un aviz din mai 2009, Serviciul Juridic al Parlamentului European arăta că „pentru respectarea dreptului internațional, activitățile economice legate de resursele naturale ale unui teritoriu neautonom trebuie desfășurate în beneficiul populației teritoriului în cauză și în conformitate cu dorințele acestuia”. Ambele condiții trebuie îndeplinite, în caz contrar fiind necesar ca UE „fie să prevadă suspendarea acordului în conformitate cu articolele 15 și 19 din protocol, fie să aplice acordul în așa fel încât navele care arborează pavilionul UE să fie excluse din exploatarea apelor Saharei de Vest”.

În urma a numeroase solicitări din partea Comisiei cu privire la beneficiile aduse „populației locale”, la 13 decembrie 2010 Marocul a transmis ca răspuns un document în format PowerPoint referitor la rezultatele unora dintre programele de investiții, în care se face o împărțire în patru regiuni diferite, „sudul” incluzând Sahara de Vest pe lângă alte teritorii. În document nu se arată dacă locuitorii Saharei de Vest au avut avantaje socio-economice în

urma aplicării acordului. Deși în document se susține că s-au creat locuri de muncă în toate zonele, este extrem de probabil ca acordul să aducă beneficii îndeosebi coloniștilor marocani, transferați în teritoriul ocupat prin încălcarea articolului 49 din cea de-a IV-a Convenție de la Geneva, încheiată în 1949. În mod regretabil, documentul nu vine în sprijinul niciunei concluzii din partea UE cu privire la beneficiile aduse populației locale sau populației saharawi.

În ceea ce privește cea de-a doua condiție preliminară, și anume dacă acordul a fost încheiat în conformitate cu dorințele populației din Sahara de Vest, aceasta nu este abordată în document nici măcar marginal.

Comisia pentru dezvoltare invită Comisia pentru pescuit, competentă în fond, să propună Parlamentului să nu își dea aprobarea.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	7.11.2011
Rezultatul votului final	+ : 19 - : 4 0 : 2
Membri titulari prezenți la votul final	Thijs Berman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Santiago Fisas Ayxela, Fiona Hall, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Horst Schnellhardt, Giancarlo Scottà, Jan Zahradil
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Josefa Andrés Barea, Sophie Auconie, João Ferreira, Claudiu Ciprian Tănăsescu

9.11.2011

AVIZ AL COMISIEI PENTRU BUGETE

destinat Comisiei pentru pescuit

referitor la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea unui protocol între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de stabilire a posibilităților de pescuit și a contribuției financiare prevăzute de Acordul de parteneriat în domeniul pescuitului dintre Comunitatea Europeană și Regatul Maroc
(11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

Raportor pentru aviz: François Alfonsi

PA_Leg_Consent

JUSTIFICARE SUCCINTĂ

Propunerea de prelungire a protocolului acoperă o perioadă de un an începând cu 27 februarie 2011, data expirării protocolului în vigoare. Protocolul actual a fost aplicat cu titlu provizoriu în așteptarea finalizării procedurii de aprobare a Parlamentului European. Protocolul prelungit va fi valabil timp de un an începând cu data de 28 februarie 2011.

În conformitate cu articolul 43 alineatul (2) și cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul European poate să își dea sau să refuze să își dea aprobarea.

Nivelul financiar al acestui acord este considerabil (36,1 milioane de EUR) și disproporționat în comparație cu acordurile aprobate până în prezent. Comisia noastră a solicitat organizarea unei consultări a comisiilor în cauză ale Parlamentului European (PECH, BUDG, DEVE) pentru examinarea temeinică a acestor acorduri: identificarea modalităților de îmbunătățire a garanțiilor în vederea conservării resurselor halieutice și a asigurării unor rezultate mai bune pentru dezvoltarea economică și socială a țărilor în cauză. Adoptarea raportului care ne este prezentat astăzi, care reprezintă numai el 25% din linia bugetară în cauză, ar duce *de facto* la pierderea în mare măsură a conținutului acestei consultări.

CONCLUZIE

Comisia pentru bugete invită comisia pentru pescuit, competentă în fond, să propună Parlamentului să refuze să își dea aprobarea.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	7.11.2011
Rezultatul votului final	+: 25 -: 8 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Marta Andreasen, Reimer Böge, Lajos Bokros, Isabelle Durant, James Elles, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Carl Haglund, Lucas Hartong, Jutta Haug, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, László Surján, Derek Vaughan
Membri supleanți prezenți la votul final	François Alfonsi, Franziska Katharina Brantner, Frédéric Daerden, Jürgen Klute, Georgios Stavrakakis
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Josefa Andrés Barea, María Irigoyen Pérez, Baroness Sarah Ludford, George Lyon, Marisa Matias, Marit Paulsen, Ivo Vajgl

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	22.11.2011
Rezultatul votului final	+: 12 -: 8 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Josefa Andrés Barea, Antonello Antinoro, Alain Cadec, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Marek Józef Gróbarczyk, Carl Haglund, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Struan Stevenson
Membri supleanți prezenți la votul final	Luis Manuel Capoulas Santos, Chris Davies, Raül Romeva i Rueda, Antolín Sánchez Presedo
Membri supleanți (articolul 187 alineatul (2)) prezenți la votul final	William (The Earl of) Dartmouth, Ilda Figueiredo, Małgorzata Handzlik